

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/104/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415010290
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1415010290.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Jany Grendárovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 1.februára 2016 v Bratislave

rozhodol:

F. X. Š. W. E. B. F. X. : E.. XX.XX.XXXX K. I., J. I. I.,
Z. Č.. XX, J..Č.. K. K. J. K. U. J.-
E. K.

uznáva sa za vinného, že

po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, Saratovská ulica č. 1/A, spisovej značky 2T/9/2015 dňa 09.03.2015 v čase asi o 11.00 hod., ktorým bol odsúdený za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona spáchaný voči manželke W. Š.W. na trest odňatia slobody v trvaní jedenásť rokov, počas vyvádzania jeho osoby justičnou strážou von z pojednávacej miestnosti sa tejto vytrhol z rúk v snahe skočiť na poškodenú W. Š., E.. XX.XX.XXXX, J. I. I., Z. Č.. XX, ktorá stála v druhom rade lavíc pojednávacej miestnosti a povedal jej „kurva vyjebaná, zabijem ťa, kurva skurvená“ čím u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

T e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe a verejne

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. c/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne a zároveň poškodenej W. Š., S. K. A. W. W. Š., prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Tento urobil vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že vo veci sa necítil byť vinným zo spáchania žalovaného skutku. Intenzita jeho reakcie na rozsudok bola prirodzená, pretože sa cítil byť ukrivdený za to, že mu bol na základe výpovede manželky (poškodenej) uložený dlhodobý jedenásťročný trest. Preto po vyhlásení rozsudku zareagoval tak, že sa obrátil manželke - ktorá sa nachádzala v pojednávacej miestnosti a všimol si, že táto sa mu vysmievala takým spôsobom, že ukazovák ľavej a pravej ruky o seba šúchala a posmievala sa mu. On to psychicky nezvládol a v návale emócií jej povedal: „ty kurvisko to si chcela, zabijem sa“. Ešte k smerom ku svojej matke (svedkyňi K. A.), ktorá sa tam tiež nachádzala spolu so svojím bratom

(svedkom W. Š.) zakričal, aby pripravovali pohreb - myslel tým svoj pohreb. V tom momente chcel riešiť vzniknutú situáciu samovraždou. Priznal, že sa nechoval eticky ale neslušne. Mal za to, že predmetná situácia sa dala pochopiť vzhľadom na situáciu, v ktorej sa nachádzal. Za svoje správanie sa ospravedlnil. Na konanie, že by sa vytrhol eskorte v čase keď ho vyvádza eskorta z pojednávacej miest-

nosti a následne, že by chcel skočiť po poškodenej a jej mal adresovať slová: „kurva vyjebaná, zabijem ťa, kurva skurvená“ - na toto si nepamätal, lebo bol pod vplyvom liekov a mimoriadne emocionálne rozrušený a ak také niečo povedal, tak to nemyslel vážne a ospravedľuje sa.

Pred nariadeným hlavným pojednávaním dňa 9.marca 2015 - zobral jeden kus tabletu Stavamed na cukrovku, jeden kus tabletu Acupro slúžiacu na úpravu tlaku, jeden kus lumir na tlak a jeden kus tabletu lokren - na tlak, a jeden kus tabletu xanax - slúžiaci na nervy. Predmetné tablety užíva každý deň.

Predmetné užitie liekov podľa vyjadrenia psychiatricky MUDr. Klaudie Stanislavovej požitie predmetných liekov by nemalo mať žiadny vplyv na ovládanie zložku správania a ani uvedené lieky nemajú vplyv na zníženie pamäťových schopností obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že skutočnosti, ktoré boli uvedené v obžalobe sa nezakladali na pravdivých skutočnostiach. Keď v predmetný deň vychádzal z pojednávacej miestnosti on povedal: „zabijem sa“ a nie zabijem ťa“. To bolo celé. Jedine on povedal: „Toto si chcela“. Tiež potvrdil, že poškodenej zahrešil a povedal: „kurva toto si chcela“. Predmetné zahrešenie však i keď zahrešil na jej adresu - nebolo to na adresu poškodenej, bolo to iba zahrešenie. Aj keď v čase ešte spoločne žili a povedal: „kurva“ - tak to nemyslel na poškodenú. Inak by s poškodenou nežil toľké roky. Okrem týchto vyjadrení iné vyjadrenia nemal. Dôvodom týchto vyjadrení, ktoré vyššie uviedol bola skutočnosť, že mu bolo uložených jedenásť rokov a on v živote neukradol žuvačku a ani poškodenej neublížil. Je to všetko na jeho osobu nahraté. Poškodená mala vedomosť o tom, že prvýkrát dostane podmienku, druhýkrát sa z toho „nevymoče“. Jeho najväčšia chyba v živote bola skutočnosť, že sa po piatich mesiacoch strávených vo väzbe vrátil do bydliska poškodenej - lebo jej všetko veril. Potvrdil, že svojej matke po skončení hlavného pojednávania povedal, ktorá bola prítomná v pojednávacej miestnosti spoločne so strýkom - aby pripravovali pohreb, myslel tým svoj pohreb. Nemal vedomosť z akého dôvodu v zápisnici z hlavného pojednávania boli predmetné skutočnosti inak zaprotokolované.

Svedkyňa a zároveň poškodená W. Š. v prípravnom konaní vypovedala, že v predmetný deň - 9.marca 2015 sa vykonávalo hlavné pojednávanie kde bol jej manžel (obžalovaný) stíhaný pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby., ktoré sa opakovane dopustil voči nej. V čase okolo 11.00 hod. bol vo veci vyhlásený rozsudok, kde obžalovaný bol uznaný vinným a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní jedenásť rokov. Následne mu príslušníci eskorty dali putá a chceli ho vyviešť z pojednávacej miestnosti. Ona sedela v druhom rade v lavici a on ako prechádzal okolo prvej lavice na ňu zakričal: „zabijem ťa ty kurva špinavá“. Ona zostala veľmi zaskočená, veľmi sa zľakla. Následne bol vyvedený z miestnosti. Z tohto konania obžalovaného bola veľmi prekvapená - v daný moment začala plakať. Reálne mala z neho strach - že by po všetkých tých zážitkoch čo s ním mala mohol to i vykonať (v minulosti ju pichol nožom a viackrát jej fyzicky ublížil). Toto správanie obžalovaného vyvolalo u nej dôvodnú obavu o jej život a v prípade, že by bol pustený na slobodu mala by reálny strach či svoje vyhrážky nedokoná. Ešte povedal niečo v tom zmysle, že či je spokojná alebo šťastná. Ona sa mu žiadnym spôsobom neposmievala po tom, čo bol vyhlásený rozsudok.

Na hlavnom pojednávaní potvrdila ohľadom predmetného skutku v celom rozsahu potvrdila svoju výpoveď z prípravného konania.

Pri vyhlasovaní rozsudku dňa 9.marca 2015 a po jeho skončení ona stála v druhom rade v pojednávacej miestnosti spoločne so svojim splnomocnencom. Ako obžalovaný vychádzal z pojednávacej miestnosti sa obžalovaný vytrhol justičnej strážil a oplzlo vykrikol: „Zabijem ťa kurva špinavá“. Nebolo jej to príjemné. Mala z neho obavy a strach a tento má i doteraz (v čase hlavného pojednávania) - a to po tom všetko, čo jej urobil (v minulosti na ňu vyťahoval nože, pichol ju nožom, vyťahoval sekery). Z obžalovaného má strach. Ona nedala na takúto reakciu žiadnu príčinu. Ona stála, nič nepovedela, ani sa na neho nepozerala, žiadne pohyby rukou nerobila, nenaznačovala posmešné gesto prstami. Nevylúčila na hlavnom pojednávaní, že obžalovaný jej povedal, že je kurva vyjebaná, kurva skurvená, ale čo sa týkalo vyhrážky „zabijem ťa“ - toto riadne počula a bolo to adresované jej.

Svedkyňa K. A. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný v pojednávacej miestnosti (dňa 9.marca 2015 bola pri vyhlasovaní rozsudku prítomná ako verejnosť) vypovedal, že obžalovaný (syn) vypovedal: „chystajte pohreb, zabijem sa“. Nič iné ona z úst syna (obžalovaného) nepočula. Podľa jeho výpovede: „to je všetko výmysel“. Ona sedela vzadu - v tretej lavici. Ona videla, že keď obžalovaný išiel z pojednávacej miestnosti - tak poškodená mu ukázala ukazovák o ukazovák a sa radovala. O svojej osobe ona vypovedala, že v pojednávacej miestnosti ona nič nepovedala.

Svedok W. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v čase výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 1.februára 2016 - mal problémy so sluchom, mal naslúchací prístroj. Dňa 9.marca 2015 predmetný naslúchací prístroj nemal. On počul, že obžalovaný kričal „pripravte sa na pohreb, zabijem sa“. On nič iné nepočul, „žandári“ ho chmatli. Iné si nepamätal a ani iné nič nepočul. On nevidel ako na predmetnú situáciu reagovala poškodená - pretože on bol v tretej lavici. Neskôr v rámci výsluchu vypovedal, že keď sa vykonávalo hlavné pojednávanie (9.marec 2015) - už mal slabší sluch, sedel v tretej lavici - kde sedela poškodená nemal vedomosť.

Skutočnosti, ktoré boli uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania zo dňa 9.marca 2015 (hrubo zvýraznené) a ktoré boli svedkovi prečítané - mal za to, že neboli pravdivé, že skutočnosti takto uvedené boli zo strany poškodenej vymyslené.

Súd vo veci oboznámil:

zápisnicu z hlavného pojednávania zo dňa 9.marca 2015 (č. I. 15)

a vykonal i prehratie zvukovej nahrávky z hlavného pojednávania zo dňa 9.marca 2015.

K predmetnému prehratiu zvukovej nahrávky obžalovaný vypovedal: „neviem, že som také voľačo niečo hovoril“.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 9.marca 2015 súd vo veci vyhlásil rozsudok v sp.zn. 2 T/9/2015. Na základe predmetného dokazovania bol obžalovaný uznaný vinným podľa § 208 ods. 2 Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní jedenásť rokov so zaradením pre výkon

trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia a zároveň mu bolo uložené protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Súd v mene - predsedníčky senátu vyhlásil rozsudok, odôvodnil ho a poučil o opravnom prostriedku proti žalovanému rozsudku.

Keďže obžalovaný vo vyššie uvedenej veci bol väzobne stíhaný z hlavného pojednávania bol vyvádzaný justičnou strážou ZVJS.

V pojednávacej miestnosti pri vyhlasovaní rozsudku a teda do jeho ukončenia bol prítomný súd - predsedníčka senátu, senát, prokurátor, obhajca, justičná stráž, poškodená W. Š.W. (i v tomto trestnom konaní - poškodená W. Š.), splnomocnenec poškodenej, verejnosť (svedkovia v tomto trestnom konaní - matka obžalovaného K. A.C. a strýko obžalovaného - W. Š.).

Poškodená spoločne so svojim splnomocnencom boli v druhej rade lavice pre verejnosť a svedkovia K. A. W. W. Š. - v tretej rade lavice pre verejnosť.

Počas vyvádzania obžalovaného prostredníctvom justičnej stráže z pojednávacej miestnosti - v pojednávacej miestnosti v čase keď prechádzal popri mieste kde bola poškodená spoločne so svojim splnomocnencom - tento sa justičnej strážil vytrhol im z rúk v snahe skočiť na poškodenú W. Š. - ktorá bola v druhom rade lavíc pre verejnosť pojednávacej miestnosti - tejto priamo adresoval: kurva vyjebaná, zabijem ťa, kurva skurvená“.

Justičná stráž ZVJS - vďaka rýchlej duchaprítomnosti zamedzila ku inému útoku (s výnimkou verbálneho) vo vzťahu ku poškodenej a obžalovaného z pojednávacej miestnosti ihneď vyviedla.

I keď obžalovaný počas celého dokazovania vypovedal, že on sa poškodenej nevyhrážal tak ako je vyššie uvedené - a najmä, že on neuvediel na adresu poškodenej: „zabijem ťa“, ale „zabijem sa“ - súd vo veci prehral zvukovú nahrávku z hlavného pojednávania zo dňa 9.marca 2015. Z prehratej zvukovej nahrávky - za prítomnosti obžalovaného, obhajcu, prokurátora, poškodenej (ale i svedkov - K. A., W.X. Š., ktorí po svojom výsluchu zostali v pojednávacej miestnosti ako verejnosť) - bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný adresoval poškodenej dňa 9.marca 2015: „kurva vyjebaná, zabijem ťa, kurva skurvená“.

Výpovede svedkov, ktorí boli na hlavnom pojednávaní vypočutí - rodinní príslušníci obžalovaného K. A., W. Š. - súd vyhodnotil - práve vzhľadom na dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní (výsluch svedkyne a zároveň poškodenej, prehratú zvukovú nahrávku, zápisnicu z hlavného pojednávania zo dňa 9.marca 2015) - ako nevieryhodné v snahe svojimi výpoveďami napomôcť obžalovanému a jeho zo žalovanej trestnej činnosti vyviniť.

Súd navyiac v tejto súvislosti poukazuje na záverečnú reč obhajcu - ktoré v rámci záverečnej reči uviedol obhajca - „použil jeden či dvakrát kurva a potom výraz, ktorý sa možno dá interpretovať tak, že ho každý z účastníkov počul inak“. Obhajoba preto mala za to - „že v intenciách zásady in dubio pro reo - treba hodnotiť to jediné slovo, ktorým mal naplniť skutkové znaky prečinu nebezpečného vyhrážania v prospech obžalovaného. Teda obhajoba

bola toho názoru a presvedčenia, že obžalovaný nenaplnil svojim konaním skutkový znak zažalovaného prečinu a ak tak vzhľadom na to, že použil slovo kurva v značnom emočnom rozrušení možno jeho konania kvalifikovať len ako prípadne priestupok. Obhajoba si ešte dovolila uviesť, že napriek tomu, že Krajský súd uznesením vyriekol, že pani samosudkyňa v tejto veci nebola vylúčená z vykonávania úkonov trestného konania, mali za to, že skôr by sa hodilo, aby vtedajšia predsedkyňa senátu bola vypočutá ako svedkyňa, pretože to bola ona, ktorá diktovala do zápisnice výroky, ktoré sa udiali v tejto miestnosti a ktoré obhajoba sčasti spochybňuje“.

Súd ohľadom vyššie uvedenej záverečnej reči (ktorú rozviedol) poukazuje na dva dôležité aspekty:

1./ - zápisnica z hlavného pojednávania zo dňa 9.marca 2015 - bola doručovaná obhajcovi (súd podotýka tomu istému obhajcovi, ktorý obžalovaného zastupoval nielen dňa 9.marca 2015, ale i dňa 1.februára 2015).

Predmetnú zápisnicu zo dňa 9.marca 2015 - ktorá bola dôkazným prostriedkom v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 1.februára 2015 (v konaní sp.zn. 2 T /104/2015) - po tom, čo obhajcovi bola doručovaná zo strany súdu po skončení hlavného pojednávania (sp.zn. 2 T/9/2015) - v súlade s ustanovením § 44 ods. 5 Tr.por. nebola z jeho strany namietaná protokolácia (diktovanie § 58 ods. 3 Tr.por.) zápisnice z hlavného pojednávania.

Obhajca nepožiadala písomne súd o aplikáciu ustanovenia § 60 Tr.por. (zo spisu sp.zn. 2 T/9/2015 - nevyplynula takáto skutočnosť).

Znamenalo to - v rozpore so záverečnou rečou obhajcu zo dňa 1.februára 2016 - že zápisnica z hlavného pojednávania zo dňa 9.marca 2015 diktovaná zo strany v tomto konaní predsedníčky senátu bola správna a teda v súlade so skutočným stavom.

2./ súd poukazuje, že tvrdené skutočnosti záverečnej reči zo dňa 1.februára 2016 zo strany obhajcu boli tvrdeniami značne neadekvátnymi v rozpore i s etikou obhajcu. Predmetný prejav záverečnej reči - bol vykonaný v pojednávacej miestnosti - ktorá požíva zvýšenú ochranu - a preto takýto prejav požíva väčšiu ochranu, kedy v „stávke“ nie je len sloboda prejavu, ale i práva osoby, ktorú zastupujú (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, sťažnosť č. 30549/96, zo dňa 10.04.1997) keď vlastne kritizoval sudcu.

Verejné šírené stanovisko za takejto situácie by zásadne nemalo vybočiť z medzí uznávaných pravidiel slušnosti, etiky. Advokát musí konať pred súdom profesionálne a „držať svoje emócie na uzde“ i z dôvodu, že jeho kritika sa odohrala verejne v pojednávacej miestnosti. V danom prípade išlo o kritiku sudcu - ad personam a zároveň i kritiku ad rem (zápisnice z hlavného pojednávania - ktorú ako už súd vyššie rozviedol do 1.februára 2016 od doručenia zápisnice nenamietal žiadnym spôsobom v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku).

- I od advokátov sa tiež má „legitívne očakávať“, aby prispievali k hladkému chodu justície a zachovávali dôveru verejnosti v justíciu (rozsudok veľkého senátu Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci sťažnosti č. 73797/01, zo dňa 15.12.2005).

Len na margo Ústavný súd Slovenskej republiky - poukazuje tiež, že nemožno akceptovať, aby nielen účastníci konania, ale ani ich zástupcovia útočili nepodloženými výrokmi na osobu sudcu. I podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky možno spravodlivo len požadovať - aby svoje výhrady uplatňovali

vecne v rámci zákonných prostriedkov na to určených, ktoré ako bolo v danom prípade mali k dispozícii (bod 1./). V danom prípade toto nebolo aplikované.

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný a to tak ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Pri právnom hodnotení dospel súd dokazovaním k záveru, že obžalovaný konaním naplnil zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/, písm. e/ Trestného zákona (ďalej Tr.zák.) s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. Obžalovaný sa poškodenej vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe a verejne.

V čase spáchania skutku bol obžalovaný a poškodená manželia. Neboli rozvedení.

V danom prípade išlo teda o aplikáciu ustanovenia § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. - (chránenou osobou sa rozumie blízka osoba).

Podľa § 127 ods. 4 Tr.zák. - blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom rade, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel, iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Objektom žalovaného trestného činu sú primárne medziľudské vzťahy a právo človeka, aby nebol vystavený závažným vyhrážkam.

Hmotným predpokladom útoku je osoba - pričom táto osoba vníma a je schopná porozumieť vyhrážke. V danom prípade išlo o poškodenú. Táto po tom, čo obžalovaného z pojednávacej miestnosti vyvádzala eskorta Justičnej stráže ZVJS - ako obžalovaný prechádzal popri mieste kde sa poškodená nachádzala - pracovníkom eskorty sa vytrhol a v snahe skočiť na poškodenú (toto sa mu nepodarilo - z dôvodu pracovníkov eskorty Justičnej stráže ZVJS) - tejto otočiac sa ku nej - teda zoči-voči nej (oddeľovala ich jedna lavica v pojednávacej miestnosti, pretože v druhom rade v pojednávacej miestnosti bola osobne prítomná poškodená) tejto sa vyhrážal: „kurva vyjebaná, zabijem ťa, kurva skurvená“. Poškodená tieto vyhrážky obžalovaného teda riadne vnímala a bola schopná týmto vyhrážkam porozumieť. Jej reakcia na predmetné vyhrážky bola, že sa rozplakala pretože sa predmetných vyhrážok zľakla a pociťovala strach. V celom rozsahu poprela, že by obžalovanému na takéto jeho správanie by dala príčinu - pretože pri vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravných prostriedkoch sa na obžalovaného nepozerala, nerobila mu žiadne gestá (o akých vypovedal obžalovaný).

Objektívna stránka žalovaného trestného činu spočíva vo vyhrážaní sa inému smrťou, ťažkou ujmou na zdraví alebo inou ťažkou ujmou, a to takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

V danom prípade, i keď išlo o vyhrážku: „zabijem ťa“ - čiže jednu a vulgarizmom na adresu poškodenej - toto bolo spôsobené tým, že ihneď vo veci zasiahla eskorta Justičnej stráže ZVJS a vzdialenosť od vonkajších dverí vzhľadom na pojednávacie miestnosť nebola veľká - následkom pôsobenia samotnej vyhrážky bolo, že táto však

vyhrážka samotná - bola vážne mienená z hľadiska úmyslu jej vyslovenia - teda obžalovaný ju chcel vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka.

Pôsobenie predmetnej vyhrážky ako následok bol taký, že bol spôsobilý vzbudiť dôvodnú obavu z naplnenia tejto vyhrážky.

V predmetnej skutkovej podstate je totiž obligatórnou zložkou objektívnej stránky aj spôsob spáchania trestného činu, ktorý musí byť taký, aby z neho vyplynul obligatórny následok - možnosť vzbudenia dôvodnej obavy.

V danom prípade išlo o vyhrážku smrťou - „zabijem ťa“. Predmetná vyhrážka predstavovala vyjadrenie, že obžalovaný spôsobí poškodenej nejakú ujmu.

Predmetné vyhrážanie bolo dokonané - pretože poškodená predmetnú vyhrážku vnímala. Reakcia poškodenej okrem toho, že sa bála, bola i skutočnosť, že sa rozplakala. Z obžalovaného nadobudla strach.

V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný bol rozsudkami tunajšieho súdu (sp.zn. 2 T/23/2013 a sp.zn. 2 T/9/2015) - uznaný vinným z trestného činu - zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Tr.zák. - kde poškodenou bola poškodená a jednotlivé fyzické a psychické útoky na poškodenú.

Súd preto konštatoval na rozdiel od záverečnej reči obhajcu - že predmetná vyhrážka bola mienená vážne - z hľadiska úmyslu jej vyslovenia - teda obžalovaný ju chcel vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka. Tento úmysel obžalovaného smeroval k takémuto spôsobu vyjadrenia vyhrážky - aby bol spôsobilý vyvolať dôvodnú obavu z tejto vyhrážky.

V žiadnom prípade nešlo o zo strany obžalovaného nezvládnutie situácie, jeho mimoriadnu psychickú situáciu a jeho neprimerané reagovanie situácie.

V tejto súvislosti súd poukazuje

na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR - R 38/1971 (upravená verzia) - II. - Pri posudzovaní vyhrážky smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, je dôležité posúdiť, aké konkrétne vyhrážky páchatel použil, ako sa pritom celkove správal, či nechytal do ruky nejaké predmety a nenaznačoval tak úmysel uskutočniť svoje hrozby alebo či nešlo len o hrozby, ktoré neboli vážne myslené a pod.

V tejto veci sú potrebné, aby boli vykonané dôkazy na objasnenie povahy páchatel'a v tom smere, či je schopný dopustiť sa násilného konania a či teda jeho hrozby mohli vzbudiť odôvodnenú obavu. V tomto smere by mohlo mohlo prispieť k objasneniu veci najmä zoznámenie sa s obsahom trestných spisov o predchádzajúcich odsúdeniach páchatel'a, najmä zistenie, za akých okolností sa páchatel' v minulosti dopustil násilných trestných činov.

Súd preto opätovne poukazuje na pripojené spisy tunajšieho súdu sp.zn. 2 T/23/2013 a sp.zn. 2 T/9/2015. Z predmetných spisov jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný je schopný dopustiť sa protiprávneho konania a jeho hrozba: „zabijem ťa“ - u poškodenej vzbudila odôvodnenú obavu. Ako bolo preukázané z vyššie uvedených už predchádzajúcich konaní vedených na tunajšom súde - obžalovaný sa v minulosti vo vzťahu ku poškodenej dopustil násilného verbálneho a fyzického konania bez toho, aby táto k tomu zadala príčinu.

Predmetný trestný čin bol spáchaný verejne.

Podľa § 122 ods. 2 Tr.zák. trestný čin je spáchaný verejne, ak je spáchaný pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami.

Predmetný čin bol spáchaný v pojednávacej miestnosti Okresného súdu Bratislava IV.

V pojednávacej miestnosti boli v tomto čase prítomní: predsedníčka senátu, asistentka, dvaja príslušníci eskorty Justičnej stráže ZVJS, splnomocnenec poškodenej, K. A. W. W. Š..

Predmetné prítomné osoby (vylúčil K. A. W. W. Š. - vzhľadom na ich výpovede na hlavnom pojednávaní dňa 1.februára 2016) - boli v stave a v postavení trestný čin vnímať a zároveň ho aj vnímali.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vo vzťahu ku obžalovanému súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v súlade s ustanovením § 36 Tr.zák.

Príťažujúcou okolnosťou bola skutočnosť - že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr.zák.).

Súd v tejto súvislosti poukazuje na odpis registra trestov a pripojené spisy - sp. zn. 2 T/23/2013 a sp.zn. 2 T/9/2015.

Základná trestná sadzba je šesť mesiacov - tri roky. Z dôvodu, že súd aplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Tr.zák. (ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu) - trestná sadzba bola upravená - šesťnásť mesiacov - tri roky.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest musí byť vždy v súlade i s individuálnou a generálnou prevenciou a následnou vymožitelnosťou - čo by v tomto prípade absentovalo vinou obžalovaného.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj pohľadujúce okolnosti mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Z uvedených skutočností má súd za to, že trest uložený v trvaní šesťnásť mesiacov postačuje na nápravu obžalovaného.

Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatel'a.

Len trest vymieraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným.

V zmysle tejto požiadavky má byť trest úmerný škode, ktorú páchatel' trestným činom spôsobil, a nemá páchatel'ovi spôsobiť zbytočné útrapy. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženía všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest.

Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť.

Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. Odstrašujúco má pôsobiť neodvratiteľnosť trestu, nie jeho prísnosť.

Uložený trest odňatia slobody tak akceptuje zároveň otázku spravodlivého potrestania páchatel'a na základe zákona. Trest v tejto výmere by mal dostatočne splniť svoju ochrannú i výchovnú funkciu ako to má na mysli Trestný zákon.

V danom prípade neboli splnené podmienky k tomu, aby súd obžalovanému neuložil trest žiadny argumentujúci tým, že už vykonáva trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov a tento je dostatočným. Podmienky neboli splnené vzhľadom na charakter spáchaného trestného činu (opätovne vo vzťahu ku tej iste poškodenej), závažnosť žalovaného trestného činu. Súd v tomto prípade nemal splnenú podmienku - že predmetné samotné prejednanie pred súdom by na nápravu obžalovaného postačilo s prihliadnutím práve na doteraz vykonané žalované trestné činy. Treba poukázať na závažnosť konania obžalovaného.

Pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom a to s prihliadnutím na ustanovenie § 48 ods. 4 Tr.zák. pretože mal za to, že trest vykonaný v ústave s takýmto režimom splní svoj účel.

Výkon trestu odňatia slobody vo veci sp.zn. 2 T/9/2015 nastúpil dňa 25.novembra 2015.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu.